

С. Н. Вадзюк, Н. Є. Зятковська

Особливості легеневого кровообігу молодих здорових осіб у вертикальному та горизонтальному положеннях тіла за різних типів погоди

В горизонтальном положении тела по сравнению с вертикальным у молодых здоровых лиц при I (особо благоприятном) типе погоды общее кровенаполнение легких повышается более интенсивно по сравнению с неблагоприятным III типом. При этом пропорционально увеличивается венозный отток. Наблюдается умеренное компенсаторное повышение сопротивления легочных сосудов.

Вступ

Вивчення впливу погоди на функціональний стан організму здорової людини відноситься до однієї з основних проблем екологічної фізіології. Серед недостатньо вивчених її аспектів є оцінка метеореактивності молодих практично здорових людей. Актуальність цього завдання зумовлена вираженою стресогенною дією несприятливих типів погоди на організм здорової людини з формуванням комплексу адаптаційно-компенсаторних реакцій і ймовірністю метеопатологічних змін [2, 3].

У наших попередніх дослідженнях доведено, що під впливом різних типів погоди у молодих здорових осіб настають виражені відхилення у стані легеневого кровообігу [4]. Доцільне його вивчення в різних положеннях тіла. За даними деяких авторів у вертикальному та горизонтальному положеннях відмічаються суттєві зміни в регуляції бронхо-легеневого апарату і кровообігу в малому колі. З одного боку, це спричинено відмінностями у об'ємі припліву крові до серця [12], з іншого — змінами довжини та діаметра повітродносних шляхів, опору легеневої тканини і грудної клітки [5], що призводить до відхилень у величинах абдомінального і торакально-го функціональних дихальних резервів [10]. Встановлення метеореактивності легеневого кровообігу при різних положеннях тіла дозволить розкрити додаткові механізми впливу погоди на організм здорових людей.

Мета нашої роботи — встановити особливості впливу різних типів погоди на стан легеневого кровообігу в молодих здорових осіб у горизонтальному та вертикальному положеннях тіла.

Методика

Обстежено 15 практично здорових осіб чоловічої статі віком від 17 до 18 років. Показники легеневого кровообігу визначали в кожного обстежуваного за умов I, II і III типів погоди. Дані про основні метеоелементи отримували в авіаметеорологічній станції м. Тернопіль. Виділяли особливо сприятливу

(І тип), сприятливу (ІІ тип) і несприятливу (ІІІ тип) погоду за критеріями Григор'єва і співав. [8]. Особливо несприятлива погода (ІV тип) у період проведення обстеження в Тернополі не спостерігалася.

Легеневий кровообіг визначали методом реопульмографії [6]. Використовували тетраполярний імпедансний реоплетизмограф Р4-02 (завод «Рема», Україна) і двоканальний електрокардіограф ЭК2Т-02 як реєструючий пристрій. Застосовували кільцеві електроди з діаметром вимірювальної частини 10 мм [9, 13].

Обстежуваний займав вертикальне положення. На електроди наносили тонкий шар електродної пасті і за допомогою спеціального еластичного поясу накладали на грудну клітку. Передній електрод розміщували в другому міжребер'ї справа по середньоключичної лінії, задній — перпендикулярно до переднього у 4—5 міжребер'ях по лопаточній лінії.

Після 5—10-хвилинної адаптації до такого положення на спокійному видиху проводили реєстрацію об'ємної реопульмограми (РПГ) і її диференціальної кривої. Методику повторювали в положенні обстежуваного лежачи через 10—15 хв.

За отриманими записами визначали [1, 6, 11]: а-б — тривалість періоду швидкого вигнання; б-с — тривалість періоду повільного вигнання; α — тривалість висхідної частини РПГ; β — тривалість нисхідної частини РПГ. Крім цього встановлювали: б- b_1 — амплітуду швидкого вигнання; е- c_1 — амплітуду повільного вигнання; загальну амплітуду кровонаповнення до сліджуваної ділянки — реографічний систолічний індекс (PCI); d- d_1 — амплітуду інцізури; f- f_1 — максимальну амплітуду діастолічної хвилі. Вимірювання проводили не менше як у трьох послідовних кардіоциклах. Істинним вважали середнє арифметичне значення. Крім цього розраховували: максимальну швидкість швидкого наповнення (МШШН), середню швидкість повільного наповнення (СШПН), дикротичний індекс (ДКІ), реографічний діастолічний індекс (РДІ).

Обчислювали ступінь відхилення показників у горизонтальному (кінцевому) положенні порівняно з вертикальним (вихідним):

$$\text{Ступінь відхилення показника (\%)} = \frac{\text{Значення показника у вертикальному положенні} - 100}{\text{Значення показника в горизонтальному положенні}} - 100$$

Отримані результати оброблено методом варіаційної статистики з використанням критерію t Стьюдента [7].

Результати та їх обговорення

Ступені відхилення показників легеневого кровообігу в горизонтальному положенні порівняно з вертикальним наведено в таблиці. Через 15 хв після переходу із вертикального положення в горизонтальне величина загально-го кровонаповнення (за показником PCI) при І типі погоди підвищувалася істотніше, ніж при ІІ і ІІІ типах ($P_{I-II} < 0,05$; $P_{I-III} < 0,001$). Ступінь відхилень кровотоку під час ІІ і ІІІ типів достовірно не відрізнявся. Спостерігалася тенденція до його підвищення при ІІ типі погоди. Analogічні

відхилення кровонаповнення виявлено за інтенсивністю кровотоку через судини великого діаметра (за показником $b-b_1$). Це підтверджує також тенденція до вищих значень приросту МШШН за I типу погоди порівняно з II і III.

Ступінь збільшення кровотоку через судини середнього та малого діаметра (за показником $e-c_1$) був істотно вищим при I і II типах погоди порівняно з III ($P_{I-III} < 0,001$; $P_{II-III} < 0,01$). Під час I і II типів цей показник був практично однаковим. Водночас рівень приросту СШПН, який свідчить про пропускну здатність судин середнього і малого діаметра, вказує на її збільшення тільки при II типі погоди.

Отже, у разі переходу з вертикального в горизонтальне положення тіла при особливо сприятливій погоді інтенсивніше підвищується загальне кровонаповнення легень і кровообіг через судини великого діаметра. Відмічається тенденція до збільшення швидкості розкриття. Через судини середнього та дрібного калібра в горизонтальному положенні тіла кровотік посилюється як під час особливо сприятливої (I), так і під час сприятливої (II)

**Динаміка (%) показників загальної реопульмограми (РПГ)
через 15 хв після переходу з вертикального положення в горизонтальне
за різних типів погоди (M±m)**

Показник	I тип	II тип	III тип
Амплітуда швидкого вигнання	+73,5±16,6 $P_{I-II} < 0,05$	+21,2±8,8 $P_{I-III} < 0,01$	+21,7±8,6 $P_{I-III} < 0,01$
повільного вигнання	+47,5±8,9	+34,5±7,6	+9,4±4,5 $P_{I-III} < 0,001$ $P_{II-III} < 0,01$
Реографічний систолічний індекс	+57,4±7,4	+29,4±6,9 $P_{I-II} < 0,05$	+15,8±4,1 $P_{I-III} < 0,001$
Максимальна швидкість швидкого наповнення	+57,0±14,5	+39,1±13,8	+31,6±10,2
Середня швидкість повільного наповнення	+2,9±9,3 $P_{I-II} < 0,05$	+33,9±12,4 $P_{I-III} < 0,05$	-1,0±4,2 $P_{II-III} < 0,05$
Тривалість періоду швидкого вигнання	-22,7±5,8	-16,1±2,7	-23,2±9,1
повільного вигнання	+1,3±3,4	-4,6±2,1	-1,0±4,1
Тривалість частоти РПГ			
вісімденної	-1,3±4,9	-8,4±5,8	-11,3±6,2
нісімденної	+0,4±4,9	+3,6±3,1	+0,9±4,2
Амплітуда інцизури	+70,2±17,3	+50,6±16,4	+18,2±8,2 $P_{I-III} < 0,001$ $P_{II-III} < 0,002$
Дикротичний індекс	+17,9±6,4	+15,6±5,6	+0,1±3,2 $P_{I-III} < 0,05$ $P_{II-III} < 0,05$
Максимальна амплітуда діастолічної хвили	+114,3±25,8	+87,0±18,4	+51,6±11,2 $P_{I-III} < 0,05$
Реографічний діастолічний індекс	+54,7±16,1	+41,2±13,2	+34,1±9,8

погоди. Збільшення його приросту за II типу погоди пояснюється тим, що судини середнього і дрібного діаметра стають більш еластичними. Отримані результати можна пояснити як наслідок адаптації малого кола кровообігу у разі збільшення венозного припливу крові до правої половини серця [12]. При цьому відмічається посилення кровонаповнення судин великого, середнього та малого діаметра.

Пропорційно до підвищення кровонаповнення в малому колі кровообігу під час горизонтального положення тіла за I типу погоди збільшується і венозний відплів. Про це свідчить істотне переважання приросту $f_1 - f_1$ ($P_{I-III} < 0,05$), а також виражена тенденція до збільшення ступеня підвищення РДІ.

Слід зазначити, що у горизонтальному положенні порівняно з вертикальним за I типу погоди на фоні посилення легеневого кровообігу спостерігається помірне підвищення опору легеневих судин. Це підтверджує достовірне збільшення ступеня приросту $d_1 - d_1$ і ДКІ під час I і II типів погоди, порівняно з III ($P < 0,05 - 0 < 0,001$). Результати, ймовірно, вказують на один із захисних механізмів легеневих судин від перенаповнення [11].

Менш виражений приріст об'ємних показників легеневого кровообігу за III типу погоди, як свідчать дані деяких авторів [4], очевидно, зумовлений вихідним збільшенням кровонаповнення легень порівняно з I типом.

Аналізуючи зміни часових характеристик ($a-b$, $b-c$, α , β) досліджуваних РПГ у горизонтальному положенні порівняно з вертикальним, встановлено, що їх відхилення у разі різних типів погоди статистично достовірно не відрізнялися. Порівнюючи динаміку відхилень цих показників між собою, можна констатувати, що зміна положення тіла викликала більш значне скорочення тривалості періоду швидкого вигнання ($a-b$) під час усіх типів погоди (на 16,1–23,2 %), тоді як значення інших показників у середньому змінювалися від –11,3 до +1,3 %. Цей факт свідчить про те, що за умов посилення припливу крові до серця і збільшення кровонаповнення легень за всіх типів погоди найінтенсивніше реагують еластичні судини легень.

Висновки

- У горизонтальному положенні тіла порівняно з вертикальним у молодих здорових осіб за I типу погоди загальне кровонаповнення легень і кровообіг через судини великого діаметра підвищується більш інтенсивно порівняно з III типом.

- Через судини середнього та дрібного калібра в горизонтальному положенні тіла порівняно з вертикальним кровотік посилюється як у разі особливо сприятливої, так і сприятливої погоди.

- Пропорційно до підвищення кровонаповнення в малому колі кровообігу під час горизонтального положення тіла порівняно з вертикальним за I типу погоди збільшується ступінь підвищення венозного відпліву.

- У горизонтальному положенні тіла порівняно з вертикальним за I типу погоди на фоні посилення легеневого кровообігу опір легеневих судин підвищується більш інтенсивно, ніж за III типу.

S. N. Vadzyuk, N. E. Zyatkovska

**THE PECULIARITIES OF PULMONARY BLOOD CIRCULATION
IN YOUNG HEALTHY ADULTS IN VERTICAL AND HORIZONTAL
POSITION INFLUENCED BY DIFFERENT WEATHER TYPES**

The general pulmonary blood circulation in young healthy adults positively increases when influenced by the favourable I-st type and provided in horizontal body position. At the same time the venous blood flow is proportionally rising and the moderate vessels resistance improves that means the natural compensation.

I. Ya. Horbachevsky State Medical Academy, Ternopol

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Акшупов В.К., Головцев Ю.К. О систематизации показателей реографии лёгких // Врачеб. дело. — 1987. — № 2. — С. 23-25.
2. Андронова Т.И., Деряпина Н.Р., Соломатин А.П. Гелиометеотропные реакции здорового и больного человека. — Л.: Медицина, 1982. — 248 с.
3. Андрушченко Е.В., Красовская Е.А. Функциональные заболевания сердечно-сосудистой системы и органов дыхания. — К.: Здоровья, 1990. — 152 с.
4. Вадзюк С., Зятковська Н. Вплив типу погоди на стан легеневого кровообігу в молодих здорових осіб // Наук. вісник ВДУ. — 1998. — № 4. — С. 61-63.
5. Дъяченко А.И. Теоретический анализ влияния размеров и механических свойств воздухоносных путей человека на дыхательный импеданс // Физиология человека. — 1998. — **24**, № 5. — С. 5-11.
6. Жуковский Л.И., Фринерман Е.А. Основы клинической реографии лёгких. — М.: Медицина, 1976. — 276 с.
7. Лакин Г.Ф. Биометрия. — М.: Высш. шк., 1990. — 352 с.
8. Мазурин А.В., Григорьев К.И. Метеопатология у детей. — М.: Медицина, 1990. — 144 с.
9. Матвеев Л.Н., Марачев А.Г., Медведев С.Н. Регионарные изменения функции лёгких у жителей Севера // Физиология человека. — 1982. — **8**, № 3. — С. 399-406.
10. Миняев В.И., Миняева А.В. Зависимость соотношения и степени использования торакального и абдоминального дыхательных резервов от положения тела // Там же. — 1998. — **24**, № 5. — С. 11-16.
11. Новый подход к оценке легочного кровотока у фтизиохирургических больных / В.В. Калякин, В.С. Соколова, В.П. Стрельцов и др. // Проблемы туберкулёза. — 1998. — № 4. — С. 33-38.
12. Осадчий Л.И. Постуральные реакции. — В кн.: Физиология кровообращения: Регуляция кровообращения. — Л.: Наука, 1986. — С. 317-334.
13. Шмыков И.И., Перельман Ю.М. Особенности вентиляционной функции лёгких и гемодинамики малого круга кровообращения у детей и подростков — жителей Севера // Физиология человека. — 1990. — **16**, № 5. — С. 69-75.

*Терноп. мед. академія ім. І.Я. Горбачевського
М-ва охорони здоров'я України*

*Матеріал надійшов
до редакції 27.03.2000*